Του **Δημήτρη Σταμούλη**

Το λουκέτο 17 καταστημάτων και την απόλυση περίπου διακοσίων εργαζομένων ανακοίνωσε πριν από λίγες ημέρες η… οικογένεια της Μαρινόπουλος ΑΕ. Η εταιρεία που δηλώνει … «100% ελληνική», αν και βέβαια πουλάει τα πάντα στα ράφια της –δείγμα υποκρισίας του μεγάλου εμπορικού κεφαλαίου- δεν έπαψε ποτέ να ενδιαφέρεται 100% για το στενό ταξικό της όφελος. Παρά τις συνεχείς επεκτάσεις και εξαγορές της τα τελευταία χρόνια, την αύξηση του κύκλου εργασιών και των κερδών της, δεν παρέλειπε να «στύβει» τους εργαζόμενους, να απολύει και να επιβάλει σκληρά αντεργατικά πλαίσια, αξιοποιώντας και το ασφυκτικό εργοδοτικό πλαίσιο στην οργάνωση των εργαζομένων στο χώρο των σούπερ μάρκετ και την καταθλιπτική κυριαρχία του εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Στα καταστήματα της Μαρινόπουλος Α.Ε. εργάζονται πάνω από 15.000 εργαζόμενοι, ενώ διατηρεί περί τα χίλια καταστήματα σε Ελλάδα, Κύπρο και Βαλκάνια. Η διεύθυνσή της δηλώνει ότι εφαρμόζει «το ομαδικό πνεύμα, το όραμα και την ηθική επιχειρηματική πρακτική σε κάθε της βήμα», ενώ επαίρεται για το «άριστο εργασιακό περιβάλλον»! Στην πράξη ωστόσο αυτό μεταφράζεται σε… μειώσεις μισθών και επιδομάτων, εντατικοποίηση που σακατεύει τους εργαζόμενους, τρομοκρατικές μεταθέσεις που ισοδυναμούν με απολύσεις, αλλά και απολύσεις όσων σηκώνουν κεφάλι, όπως συχνά καταγγέλλουν εργαζόμενοι στην εταιρεία ήδη από πέρυσι.

Πώς είναι δυνατόν όμως ένα όμιλος όπως ο όμιλος “Καρφούρ – Μαρινόπουλος” να προχωρά σε λουκέτα και απολύσεις, όταν μέχρι πρότινος προέβαινε σε διαρκείς εξαγορές – συγχωνεύσεις; Ας δούμε πιο συγκεκριμένα ορισμένα στοιχεία: Τα καθαρά κέρδη του ομίλου το 2013 εξαπλασιάστηκαν, στα 949 εκατ. ευρώ από 150 εκατ. ευρώ του 2012, ενώ τα λειτουργικά κέρδη ενισχύθηκαν κατά 5,4% στα 2,24 δισ. ευρώ. Την περσινή χρονιά, η εταιρεία αναδείχθηκε «πρωταθλήτρια» στις συμφωνίες προσθήκης νέων καταστημάτων καθώς προχώρησε σε πέντε εξαγορές περιφερειακών αλυσίδων! Προσέθεσε περί τα 185

καταστήματα στο δίκτυό της με τις συμφωνίες δικαιόχρησης με την Karipidis για την βορειοελλαδική αλυσίδα Αρβανιτίδης (149 καταστήματα), την Elite Αριάδνη (7 καταστήματα), τα 10 καταστήματα από τις αλυσίδες Μαρκέτα, Παλαμάρης και Τοξότης, που λειτουργούν σε Σαντορίνη, Σύρο και Τήνο, αντίστοιχα, ενώ τελευταία συμφωνία είχε με την Κρόνος, στην Αχαΐα, εντάσσοντας άλλα 18 καταστήματα, υπό το σήμα της Καρφούρ.

Η εταιρεία, λοιπόν, αξιοποιώντας όλους τους μνημονιακούς νόμους, τα τελευταία χρόνια, επιδόθηκε σε ένα ξέφρενο κυνήγι για την «πρωτιά» στον κλάδο της, αύξησε την κερδοφορία και στην περίοδο της κρίσης επεκτείνοντας την ηγεμονική της θέση. Η κερδοφορία της φυσικά είναι αποτέλεσμα της υπερεκμετάλλευσης των εργαζομένων, του κλεισίματος εκατοντάδων μικρών εμπόρων στην αγορά τροφίμων, του ξεζουμίσματος προμηθευτών και παραγωγών αλλά και της άγριας εκμετάλλευσης των καταναλωτών με «επιθετικές» κινήσεις μάρκετινγκ και διαφήμισης.

Σε σχετική ανακοίνωσή της, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσσαλονίκης, όπου με βάση το εργοδοτικό σχέδιο αναμένεται να κλείσουν δύο καταστήματα Καρφούρ, τονίζει μεταξύ άλλων: «Η εταιρεία θα συνεχίσει την αντεργατική της επίθεση καθώς έχει πλέον ελεύθερο το πεδίο με την ψήφιση του 3ου μνημονίου. Οι εφαρμοστικοί νόμοι που προωθούνται άμεσα από τη νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ υιοθετούν όλες τις αξιώσεις των μεγαλεμπόρων: κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, απελευθέρωση των απολύσεων, μείωση εργοδοτικών εισφορών, παραπέρα ελαστικοποίηση της εργασίας, απαγόρευση απεργιακών κινητοποιήσεων».

Το κρίσιμο ζήτημα βέβαια για άλλη μια φορά στο χώρο του σούπερ μάρκετ είναι η ανυπαρξία ενός μαζικού ταξικού κινήματος, καθώς ο κλάδος έχει μετατραπεί σε «άντρο» του εργοδοτικού συνδικαλισμού, με συνδικαλιστικά στελέχη που διαπλέκονται συχνά και απροκάλυπτα με την εργοδοσία. Δε λείπουν καταγγελίες για σωματεία με χιλιάδες εγγεγραμμένους οι οποίοι ενεργοποιούνται μόνο στις εκλογικές διαδικασίες, και συχνά κατά απαίτηση διευθυντικών στελεχών και προϊσταμένων καταστημάτων από διάφορες αλυσίδες.

Η συγκρότηση ενός μαχόμενου ταξικού συνδικαλισμού στο χώρο των σούπερ μάρκετ και του εμπορίου γενικότερα δεν μπορεί παρά να στηριχτεί σε ένα πλαίσιο εργατικών διεκδικήσεων που θα απαντά στο σημερινό ασφυκτικό αντεργατικό περιβάλλον. Τα αιτήματα όπως μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, με αυξήσεις σε μισθούς, 751 ευρώ για όσους αμείβονται με το βασικό μισθό, κατάργηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας και των ενώσεων προσώπων που τσάκισαν τις συλλογικές συμβάσεις, κατάργηση ελαστικών εργασιακών σχέσεων που κυριαρχούν στο εμπόριο, και νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης Αργίας είναι το ελάχιστο για την ανασυγκρότηση σε ταξική βάση του συνδικαλισμού στο χώρο.

Αλλά και με σωματεία που θα είναι ανεξάρτητα από την εργοδοσία, και τους διευθυντές, που θα λειτουργούν με γενικές συνελεύσεις, εργασιακές επιτροπές σε κάθε κατάστημα, αλλά και μορφές αγώνα και εργατικής αλληλεγγύης που θα στηρίζουν τα εργατικά δικαιώματα και «από τα έξω», όπως με επιτυχία έχει γίνει σε αρκετές περιπτώσεις σε επιχειρήσεις στο χώρο του εμπορίου.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ στις 4 Οκτώβρη